OPTUR DOWN UNDER

Ulrik Lyngborg og hustruen Mette Kildedal kørte 10.000 km på to måneder i Australiens barske natur. Før rejsen var han bekymret for, om de op til 40 graders varme ville give lækage, men dernede var der aldrig problemer. Stomiposen blev skiftet stående mellem to døre på firehjulstrækkeren.

Kortet over Australien ligger klar på spisebordet i parcelhuset i Birkerød. Interviewet skal handle om, hvordan man rejser længe og under svære forhold, selvom man er stomiopereret. I stedet kommer det hurtigt – og helt naturligt – til at handle om lange strækninger, firehjulstrækkere, camping i telt og ikke mindst store naturoplevelser. For selvom Ulrik Lyngborg, 70 år, og hustruen Mette Kildedal, 60 år, kørte hele 10.000 km på to måneder i den nordvestlige del af Australien, var Ulrik Lyngborgs ileostomi aldrig blandt udfordringerne.

Ikke at Ulrik var uden bekymringer op til rejsen. Nok havde stomiproduktet – Ulrik bruger SenSura Mio 1-dels tømbar – tidligere bevist sit værd på en rejse til Thailand, men i den australske 'outback' ventede temperaturer på op til 40 grader.

- Jeg var bekymret for lækage – om klæberen kunne klare varmen, forklarer Ulrik.

Han gjorde sig også en del overvejelser om forsyningerne. Ulrik havde kontaktet Coloplast i Danmark, som tog kontakt til Coloplast i Australien for at sikre, at han kunne få stomiprodukter dernede, hvis der blev brug for det. Og så endte Ulrik med at pakke tre gange så mange stomiprodukter, som han normalt bruger.

- Herhjemme skifter jeg stomiposen en gang om dagen, og det blev ikke anderledes på turen. Så jeg havde cirka 120 poser med retur, siger Ulrik.

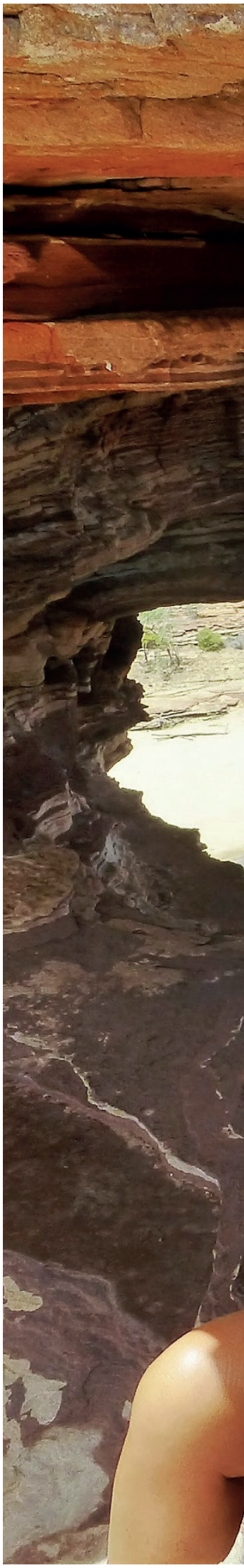

Flyturen fra Danmark til Darwin i det nordlige Australien tog 19 timer inklusive en mellemlanding i Singapore.
- Undervejs tømte jeg posen så ofte, som det kunne lade sig gøre, og skiftede pose i Singapore – bare for at være på den sikre side, siger Ulrik.
I Darwin ventede en firehjulstrækker med campinggrej og et telt, som skulle være parrets hjem de næste to måneder. Da bilen var lastet med dåsemad og vand gik turen mod første mål: Den øde og absolut ikke ufarlige grusvej Gibb River Road i Kimberley. På

» Det at rejse er en stor del af vores liv, og det vil vi fortsætte med at gøre"

den rute var der 250-300 km mellem de 'stationer', hvor de skulle overnatte.

Hjemme i Danmark skifter Ulrik stomipose om morgenen. I Australien gjorde han det sidst på dagen, mens det stadig var lyst – eller nogle gange i skæret fra pandelampen.
- Hvis jeg har haft lækage hjemme, er det sket om natten. Derfor tog jeg en ny pose på om aftenen, siger Ulrik og prøver at huske sammen med Mette, om han sov med et håndklæde på liggeunderlaget eller ej – igen et udtryk for, hvor lidt stomien fyldte på rejsen.
- Jeg havde i hvert fald ingen problemer med lækage. Heller ikke i løbet af dagen, selvom jeg svedte i varmen, og selvom vi snorklede i timevis i havet undervejs på turen, siger Ulrik.

Anbefaler en cykelflaske

Selve skiftet af posen var ligesom derhjemme med vand, servietter og Brava hudbeskyttelsesfilm til at beskytte huden, men faciliteterne var noget anderledes.
- På campingpladserne brugte jeg af og til brusenichen til at skifte, fordi der var en bænk, som jeg kunne lægge tingene på – det havde toiletterne ikke. Ellers skiftede jeg lige så gerne pose ved bilen, hvor jeg bare åbnede to døre i den ene side af bilen og stod imellem dem med en lille spand, forklarer Ulrik og fortsætter:
- I øvrigt havde jeg rigtig gode erfaringer med at have vandet i en cykelflaske, når jeg skulle skifte pose. Den gør det nemt at dosere vandet.

Selvom Ulrik og Mette ofte var langt borte fra civilisationen, var de for det meste aldrig langt væk fra et toilet på en rasteplads, hvor Ulrik kunne tømme posen.
- Jeg tømte posen fire gange i løbet af dagen – lidt mere end herhjemme. Før vi tog af sted, var jeg lidt bekymret for, hvad jeg skulle gøre, hvis jeg fik noget dårligt at spise og fik diarre. Men det fik jeg aldrig – også med hensyn til maden er Australien et sikkert sted at rejse, konstaterer Ulrik.

Efter de to måneder fløj Ulrik og Mette hjem fra Perth i den sydvestlige del af Australien. Mange tusindvis af kilometer og oplevelser rigere. Selvom Ulrik fik stomi i 2010 efter flere årtier med colitis ulcerosa og medicinering, har parret besluttet, at det på ingen måde

» Jeg havde ingen problemer med lækage. Heller ikke i løbet af dagen, selvom jeg svedte i varmen, og selvom vi snorklede i timevis"

skal afholde dem fra at rejse derhen og på den måde, som de har lyst til – selv i meget øde områder.
- Det at rejse er en stor del af vores liv, og det vil vi fortsætte med, understreger Ulrik og Mette.